

těžovaly můj zesláblý a podvyživený organismus napadený tuberkulózou. Pomoci mi mohlo jen řádné léčení v tuberkulózním ústavu, ale Dr. Berger mě vyléčit nechtěl a proto mi lhal, že se můj plicní nález dobře hojí. Zřejmě plnil příkaz, který mu dali stalinisté. Dr. Berger změnil svůj názor teprve v létě 1958, kdy přiznal, že se můj plicní nález „mírně“ zhoršil a předepsal mi léky.

Ve skutečnosti jsem v té době již byl těžkým invalidou. Měl jsem poslechnout své rodiče a dát se soukromně prohlédnout doc. MUDr. Kubíkovi v Plzni, ale byl jsem tak naivní, že jsem Dr. Bergrovi dlouho důvěřoval a považoval jsem za nemožné, aby mě odborný lékař poslal s aktivní TBC do školy, kde bych ohrožoval spoustu dětí!

Pokračování přístě

Stanislav Gryc

Z pedagogických zkušeností pěti učitelských generací XIX. část

„...Je studnici křišťálovou, přehlubokou a nevysychající ta naše škola veská. Nesmí tedy být dopuštěno pokálení i jakékoli zhanění její! V národu našem svatováclavském, už při samém prvopočátku jeho velmi bylo dbáno na ni. Nemá tudíž být také ani snadnou, po ruce stojící obětí nezájmu v čase nynějším, kdy stíny válečné, vřavy smrticích zbraní, zhoubné nemoci spolu s obecnou chudobou a lidskou malostí krajinami našimi postupují...“ (Mírně kráceno, jazykově upraveno.)

Nad tímto příznačným úryvkem, kde si můj předek J. E. K. hořce stěžuje na důsledky „napoleonské vojny“, jsem se musel hluboce zamyslet nad úvodním článkem donedávna mi naprosto neznámého a tudíž nedostupného časopisu „Učitelský zpravodaj“ (č. 14 - 27. 1.). Vydavatel UŽ, Bohumil Kartous, už na titulní straně - a dále na str. 5 otiskuje svůj velice závažný rozhovor s premiérem naší vlády Janem Fischerem: „Školství nesmí být snadno dosažitelnou obětí“ (!) Pan premiér se, mezi jinými zcela otevřenými vyznáními hájil především také tím, že veškerá svá rozhodnutí a o čemkoli, předkládá současná „nepolitická“ vláda plně politické Sněmovně a Senátu, kteří ovšem každou záležitost nejprve „politicky posoudí“ - a pak teprve dle patřičného „posouzení“ rozhodnou! Právě tak je tomu také se záležitostmi školskými, které tudíž i nadále spočívají toliko v rukou politiků...

V témže čísle zmiňovaného učitelského časopisu jsem našel ještě řadu velmi přínosných a varovných námětů kritik a užitečných srovnání. Zaujal mje kupříkladu kritický text Radka Chajdy „Kázeň především!“ Vcelku si velice stěžuje na bezmoc učitelů (včetně předpisů naprosto „okleštěného ředitele“), naprostou nespolečenskou práci rodičů žáků, „sebevědomí“ nejneznámějších z nich a příliš početné třídy, jichž stále přibývá! Zas musím znovu číst řádky dopisu J. E. K. v nichž se věnuje kázni, „plnému poklidu“ a „napjaté pozornosti“ všech „žákův učitelů světu“ (!) Připomínám, že v době Kramatovy čítala třída Farní školy hodně přes šedesát žáků obojího pohlaví - a k tomu ještě velmi různého věku (i pubertálních). Bývali to totiž chlapci a dívky od šestého až do čtrnáctého roku. Ještě i můj otec, který působil ve školství od roku 1921 (nejprve v Pálci na Slánsku), učil nejprve mnoho let na takzvaných „jednotřídkách“, „dvoutřídkách“ a „trojtřídkách“, kde tomu bylo stále obdobně! Na udržování kázně

v tak početných a „mnohohrstvých“ třídách si nikdy nestěžoval! Žáci byli odmala velmi přísně vedeni k naprosté poslušnosti dospělým, obzvláště k „panu řídícímu“. Tuto jednotnou výchovu v křesťanském duchu zajišťovali rodiče (a prarodiče) „ruku v ruce“ s místním duchovním, později - ve škole - katechetou. I veřejnost, včetně těch nejstarších, nejchudších a nejprostších venkovanů, byla ve věcech výchovy a školního vyučování místních dětí zcela zajedno. To dnes už naprosto všude chybí! Když svým kolegům nebo přátelům někdy vyprávím veselé úryvky z otcových „školských vzpomínek“, skoro vždy sklízím úplné nepochopení a neporozumění - jako bych si to vymýšlel! To už i v době mojí domažlické školní docházky (1943 - 1957) bylo všechno úplně jinak...

Další opravdu pozoruhodné příspěvky ve 14. čísle UŽ jsou věnovány už mnohaletému, ale dodnes neukončenému tvrdému boji o „státní maturitu“. Mimo jiné se jedná o zásadní zpřísnění požadavků na mimochodem nadmíru nedostatečnou výuku mateřského jazyka českého, dalších jazyků, ale ovšem také na matematiku s geometrií. Je to „problém“, o němž, jsem už vícekrát psal! Ze středních škol se ozývají skoro souzvučné hlasy plné odporu k budoucímu vyhlášení těchto povinností a pro všechny absolventy našich středních škol zcela závazných „státních zkoušek“! I to je výrazná, i když nepřímá zpráva o stálém poklesu úrovně našich škol...

(Pokračování)

Mgr. Jan Prokop Holý, Hostouň

OKÉNKO PS STOPAŘI

OMLUVA

**Pionýrská skupina Stopaři
se tímto velice omlouvá
pořadatelům a sponzorům
dětského maškarního karnevalu,
který se konal 24. ledna 2010.**

V únorovém čísle horšovskotýnského zpravodaje vyšel článek hodnotící tento karneval a bohužel došlo k velkému omylu, kdy konec textu byl nedopatřením zaměněn za text z loňského roku. Jsme si vědomi této velké chyby a tímto se znovu níže jmenovaným velice omlouváme a doufáme, že naše omluva bude přijata a neztratíme tak Vaši důvěru pro další roky.

Omluva patří sponzorům:

paní Martině Pytelkové, lékárna U Bílé labutě, paní Daně Marešové, cukrárna Antonie, prodejné "Obchodní centrum" - koberce, nábytek H. Týn

dále pak pořadatelům:

paní Romaně Mrázkové, paní Evě Petříšceové, manželům Vogeltanzovým a členům Sboru dobrovolných hasičů H. Týn.

Nyní uvádíme konec článku ve znění v jakém měl být uveden a v jakém je již nyní uveden i na stránkách naší PS. Celý text i fotografie z karnevalu můžete shlédnout na stránkách stopari.pionyr.cz.

Za PS Stopaři Renáta Karbanová

Opravený text:

Naše velké díky patří i všem, kteří nám s přípravou i se samotným pořadatelským úkolem pomáhali. Děkuje paní Marii

Zídkové, paní Ivaně Matějkové, paní Romaně Mrázkové, paní Evě Petříšceové, manželům Vogeltanzovým a členům Sboru dobrovolných hasičů Horšovský Týn.

Ještě jednou patří poděkování také všem sponzorům, kteří přispěli do naší štědré tomboly, kde každý lístek vyhrával.

MKZ a informační centrum Horšovský Týn

**paní Fronková - SPAR - DELTA,
H. Týn**

**cukrárna Antonie H. Týn,
Dana Marešová**

REHA ARNIKA

- papírnictví, čaje, H. Týn

Obchodní centrum

- koberce, nábytek, H. Týn

**Lékárna "U Bílé labutě" H. Týn,
Martina Pytelková**

**Lékárna Mariina H. Týn,
Jiří Presl**

**Domácí potřeby - Milena Šánová
H. Týn**

**Nábytek PAULA - Alena Paulová
H. Týn**

KDYŽ PRAHA, TAK LEDOVÁ !!!

O pololetních prázdninách jsme využili prodlouženého víkendu a již popáté jsme se zúčastnili akce „Ledová Praha“. V matce měst jsme měli příležitost shlédnout za zvýhodněnou cenu anebo zcela zdarma řadu muzeí, galerií a památek. Jaké jsme si z nepřeberné nabídky vybrali? V den příjezdu, tedy v pátek, jsme navštívili světoznámé Židovské muzeum. Jen pro představu, za vstupenku do muzea, které jezdí obdivovat turisté z celého světa, bychom v běžném provozu zaplatili každý 470 Kč!! Z muzea jsme se jako mávnutím kouzelného proutku ocitli na bořavé dráze. Ačkoliv bylo poměrně chladno, od tří jízdy nás to neodradilo ani v nejmenším. Páteční večer zakončila návštěva v úchvatném Mořském světě. Sobotu jsme započali v Národním muzeu, poté nás čekala prohlídka Muzea voskových figurín. Počasí nám přálo, tak nádherný pohled na stověžatou Prahu ze Staroměstské věže a posléze i z Petřínské rozhledny, stál určitě za tu námahu. Výpravy se zúčastnilo 14 dětí, doprovázených čtyřmi vedoucími. Dětem patří dík, za téměř bezchybný a bezpečný pohyb a obezřetnost ve městě. Pevně věřím, že tato smysluplná akce se bude v následujících letech opakovat a nám nebude nic bránit v účasti.

za PS Stopaři Josef Volf

